

MISJA

Celem działania Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta jest pomoc osobom bezdomnym i ubogim, w tym niepełnosprawnym, w duchu przesłania głoszonego przez św. Brata Alberta. Istotą tego działania jest odbudowa godności człowieka. Godność tą przywraca się nie tylko poprzez zaspokajanie elementarnych potrzeb materialnych, ale przede wszystkim przez rozwój życia duchowego i uczuciowego - przez doświadczanie miłości i wspólnoty, odtwarzanie i umacnianie więzi rodzinnych, odbudowę świata wartości oraz przez zdobycie umiejętności pozwalających na funkcjonowanie w społeczeństwie.

Swoją misję Towarzystwo zawiera Opatrzności Bożej, z przekonaniem, że to, co niemożliwe dla człowieka, jest możliwe dla Boga; wiara w działanie Opatrzności i wstawiennictwo św. Brata Alberta jest podstawą naszej służby ubogim.

“Nie chcemy się niepokoić, bo dobrego Pana mamy, który ma w ręku wszystko, aż do najdrobniejszych szczegółów. Doznamy cudów Opatrzności Bożej, która czynić je będzie dla naszych ubogich przez nasze ręce.”

św. Brat Albert

PRZYJMOWANE WARTOŚCI

Realizując swoje statutowe cele Towarzystwo, kieruje się ewangelicznym przykazaniem miłości – to wartość podstawowa i bezwzględna. Równocześnie idąc za wskazaniem swego świętego patrona: *“Im więcej, kto opuszczony, z tym większą miłością służyć mu trzeba”*, Towarzystwo w swej pracy skupia się na najbardziej opuszczonych - przede wszystkim na bezdomnych i bez środków do życia. Spośród szerokiej rzeszy potrzebujących chce zwrócić uwagę na tych, którzy w obiegowym odczuciu sami wybrali swój los, sami sobie są winni; widzimy w nich naszych braci oczekujących pomocy. Tak jak Chrystus, który mówił: *“Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają”* (Mk 2,17) Towarzystwo chce być razem z odtraconymi i potępionymi, bowiem radość z jednej odnalezionej owcy jest większa niż z dziewięćdziesięciu dziewięćciu, które się nie zabłąkały (por.: Mt 18,12).

W swoich działaniach Towarzystwo uważa też za konieczne odwołanie się do wartości ogólnoludzkich – postulatu o niezbywalnej godności człowieka, który funkcjonuje w większości religii i systemów światopoglądowych. Poniżenie godności w jakimkolwiek człowieku, ubliża godności wszystkich; chcemy się temu przeciwstawić walcząc o człowieka najbardziej poniżonego.

Podkreślamy również znaczenie wartości społecznych, bowiem pomoc udzielana bezdomnym przynosi korzyści całemu społeczeństwu i nam samym. Jest faktem niekwestionowanym, że ograniczenie zjawiska bezdomności i likwidacja jego najbardziej drastycznych przejawów to równocześnie ograniczenie przestępczości, zachorowań, wzrost poczucia bezpieczeństwa, porządek w miejscach publicznych.

Poza wskazanymi wyżej wartościami o charakterze podstawowym

Towarzystwo realizując swoją misję kieruje się szczegółowymi wartościami i zasadami postępowania, które realizowane są w następujących trzech płaszczyznach:

- **relacji podstawowych** - dotyczących stosunków pomiędzy potrzebującym pomocy, szczególnie bezdomnym, a Towarzystwem;
- **relacji wewnętrznych** - dotyczących funkcjonowania Towarzystwa jako organizacji i współpracy pomiędzy osobami zaangażowanymi w jego posługę;
- **relacji zewnętrznych** - dotyczących stosunków pomiędzy Towarzystwem a otoczeniem.

Za szczególnie istotne uważamy podkreślenie, że w wypadku konfliktu szczegółowych wartości i zasad postępowania wartościami rozstrzygającymi konflikt są zawsze miłość bliźniego i uszanowanie jego godności i integralności.

RELACJE PODSTAWOWE: TOWARZYSTWO – POTRZEBUJĄCY POMOCY

“Posługa ubogim polega na tym, żeby każdego z nich, który się przedstawi do domu przyjąć i wedle możliwości w potrzebach doczesnych wspomagać, zajmować też pracą tych, którzy są do pracy zdolni, pouczać prawd wiary, nakłaniać do modlitwy, uczestniczenia we Mszy św. i do spowiedzi.”

św. Brat Albert

1. Pomoc osobom bezdomnym jest podstawowym celem działania Towarzystwa. W realizacji tego celu należy dążyć do wysokiej specjalizacji i profesjonalizmu. Inne rodzaje działalności istniejące w Towarzystwie są cennym uzupełnieniem jego pracy, pozostają jednak działalnością dodatkową, która nie powinna być prowadzona kosztem działalności podstawowej.
2. Towarzystwo udziela pomocy wszystkim potrzebującym bez względu na ich wyznanie, światopogląd lub narodowość. Świadcząc pomoc, czyni to w duchu św. Brata Alberta - z maksymalną troską i poszanowaniem godności osoby ludzkiej.
3. We wszystkich prowadzonych placówkach Towarzystwo organizuje posługę duszpasterską dla jego mieszkańców. Należy zachęcać do korzystania z tej usługi, lecz bez narzucania praktyk religijnych i pamiętać, że ewangelizacja dokonuje się przede wszystkim przez praktykowaną postawę miłości i gotowość pomocy w duchu Ewangelii.
4. Udzielając pomocy, Towarzystwo w pierwszym rzędzie zapewnia doraźną opiekę przez zabezpieczenie noclegu, odzieży, wyżywie-

nia. Kierując się słowami Brata Alberta “... każdemu głodnemu dać jeść, bezdomnemu miejsce, a nagiemu odzież; jak nie można dużo, to mało”, stara się, by nikt z potrzebujących nie odszedł bez minimalnego wsparcia.

5. W żadnym jednak wypadku Towarzystwo swojej działalności nie ogranicza do pomocy doraźnej, która jest tylko warunkiem wstępnym do trwałego rozwiązywania problemów osoby bezdomnej. Każda osoba potrzebująca, przyjmowana jest z założeniem, że we współpracy z nią podjęty wysiłek będzie trwałym wyprowadzeniem jej z bezdomności. Sprzeciwiamy się pogładowi, że istnieje kategoria bezdomnych z wyboru – ten “wybór” to tylko konsekwencja nieszczęść i słabości, którym człowiek w pewnym momencie nie jest w stanie sprostać, to konsekwencja braku okazanej w porę pomocy.
6. Wskazując na konieczność uszanowania godności potrzebujących pomocy Towarzystwo podkreśla, że jednym z jej składników jest odpowiedzialność i zdolność dzielenia się i dawania siebie oraz umiejętność stawiania wymagań i egzekwowania odpowiedzialności. Tak działając, Towarzystwo przygotowuje bezdomnych i potrzebujących do wzięcia na siebie odpowiedzialności za swój los.
7. Podstawowym obowiązkiem, którego spełniania oczekuje Towarzystwo od mieszkańców albertyńskich placówek jest wymóg zachowania trzeźwości i respektowania wewnętrznych zasad w nich obowiązujących. Osobom uzależnionym zapewnia pomoc w postaci organizowania terapii – samodzielnie lub w porozumieniu z placówkami służby zdrowia i innymi organizacjami.
8. Duże znaczenie Towarzystwo przywiązuje do pracy bezdomnych i potrzebujących. Uważa, że praca nie może być trak-

towana tylko jako wartość ekonomiczna. Praca jest, bowiem powołaniem i obowiązkiem człowieka; w wypadku osób bezdomnych istotne jest jej terapeutyczne znaczenie. *“Człowiek, jeżeli jest już poratowany, trzeba mu bezpośrednio otworzyć niejako furtkę do wyjścia z nędzy, inaczej bowiem prawie i nie warto go było ratować, stać się zaś to może tylko przez pracę, którą wtedy podsunąć i ułatwić mu trzeba – a już najlepiej przez zarobkową”* (św. Brat Albert). Towarzystwo stara się, by mieszkańcy albertyńskich placówek wykonywali pracę nie tylko na rzecz swojego domu, ale również na rzecz najbliższego otoczenia i współpracujących z nim instytucji i organizacji.

9. Towarzystwo niesie pomoc, nie kierując się tak zwaną “rejonizacją”. Potrzebujący, bez względu na to skąd przychodzi, powinien otrzymać wsparcie. Towarzystwo uznaje jednak prawo poszczególnych kół i prowadzonych przez nie placówek do ubiegania się o pomoc materialną dla bezdomnego od gminy, z której on pochodzi, a której ustawowym obowiązkiem jest zorganizowanie i finansowanie pomocy.
10. Przywiązując dużą wagę do budowania wspólnoty mieszkańców, pracowników, członków i wolontariuszy, do płynącego z tej wspólnoty doświadczenia miłości, Towarzystwo nie wyklucza prowadzenia placówek o charakterze wspólnotowym, to jest oferujących trwałą formę takiego życia. Schroniska dla bezdomnych powinny być jednak tylko przejściowym etapem w życiu człowieka. Towarzystwo nie prowadzi placówek koedukacyjnych, jak również placówek dla pełnych rodzin.
11. Towarzystwo w swojej pracy stosuje zdobycze współczesnej wiedzy o człowieku, tj. z zakresu pedagogiki, psychologii i socjologii, oraz wartości, na które wskazał św. Brat Albert: modlitwę, pracę, wspólnotę i reintegrację ze społeczeństwem.

12. Towarzystwo podejmuje wielopłaszczyznowe i wieloetapowe działania zmierzające do reintegracji potrzebujących ze społeczeństwem. Zapewnia pomoc duchową poprzez pomoc psychologiczno-terapeutyczną, medyczną, socjalną i prawną. Pomaga również w znalezieniu zatrudnienia, miejsca zamieszkania, powrotu do rodziny, uczy wypełniać wolny czas organizując zajęcia kulturalne, oświatowe, sportowe, stara się wskazywać potrzebującym pozytywne modele życia.
13. Towarzystwo stara się utrzymywać kontakty z osobami, które już opuściły jego placówki, wspiera je w rozwiązywaniu codziennych problemów i angażuje się w pracę grup wsparcia dla osób realizujących program wychodzenia z bezdomności. Stara się również rozpoznawać i udzielać pomocy osobom ze środowisk patologicznych i zagrożonych bezdomnością, szczególnie dzieciom i młodzieży, aby w ten sposób przeciwdziałać żebractwu i bezdomności.
14. Towarzystwo organizuje i prowadzi kluby, których celem jest przywrócenie bezdomnych normalnemu życiu społecznemu. Kluby oparte na zasadzie samopomocowej skupiają osoby bezdomne realizujące programy wychodzenia z bezdomności, osoby zagrożone bezdomnością i osoby, które wyszły z bezdomności.

RELACJE WEWNĘTRZNE

“Powinno się być dobrym jak chleb(...), który dla wszystkich leży na stole, z którego każdy może kęs dla siebie ukroić, nakarmić się, jeśli się jest głodnym”

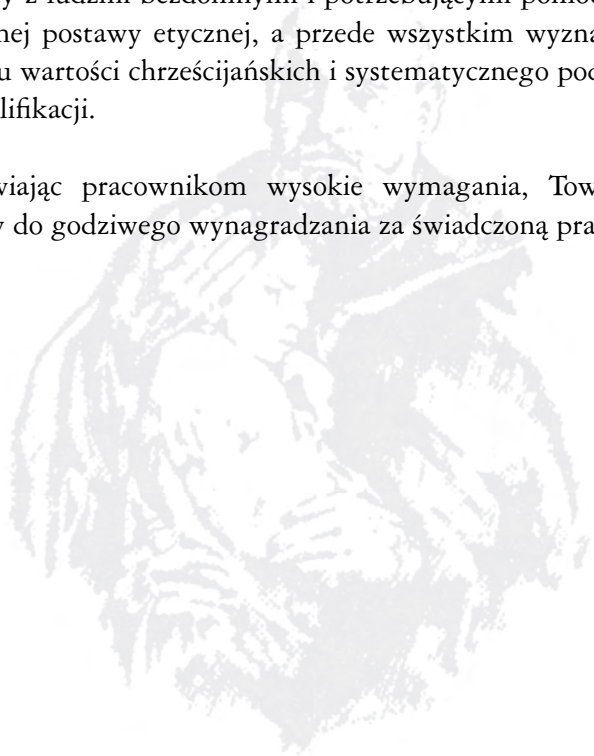
św. Brat Albert

1. Ukierunkowanie na świadczenie pomocy długofalowej i kompleksowej zmierzającej do zapobiegania i trwałego wyprowadzania z bezdomności stawia przed Towarzystwem wymóg wysokiego profesjonalizmu. Mając powyższe na uwadze, Towarzystwo inicjuje i wspiera badania naukowe nad zjawiskiem bezdomności, metod zapobiegania oraz wyprowadzania z bezdomności, wykorzystuje w swej pracy zdobytą wiedzę i systematycznie podnosi kwalifikacje swoich członków, pracowników i wolontariuszy.
2. Towarzystwo dąży również do rozwoju terytorialnego, stawiając sobie za cel organizację swoich placówek we wszystkich rejonach kraju; chce, aby oferta pomocy była dostępna wszędzie i dla każdego. Rozwijając sieć placówek, Towarzystwo dąży także do pozyskiwania środków z funduszy zewnętrznych na prowadzenie statutowej działalności.
3. Towarzystwo popiera rozwój placówek specjalizujących się w pomocy dla różnych przypadków bezdomności. Równocześnie dąży do optymalizacji wielkości placówek, odpowiednio do istniejących potrzeb i możliwości.
4. Dążąc do prawidłowego rozpoznania każdego przypadku i udzielenia pomocy w najbardziej odpowiedniej formie, Towarzystwo organizuje bazę danych osób bezdomnych.

5. Wiedza i doświadczenie zdobyte w Towarzystwie są dobrem wspólnym. Członkowie i pracownicy mają obowiązek dzielić się zdobytą wiedzą, a władze Towarzystwa organizują profesjonalny system wymiany informacji o jego zasobach; promują nowatorskie rozwiązania w działalności; rozwijają informatyzację swoich struktur, ułatwiając upowszechnianie i wymianę doświadczeń.
6. Podstawową formą działalności Towarzystwa jest praca w kołach. Koła utrzymują więź łączącą całą społeczność Towarzystwa i realizują jego strategię. Równocześnie różnorodność, jaka występuje w ramach poszczególnych kół, uważa za bogactwo i jedną z istotnych jego wartości, którą należy chronić. Obowiązkiem każdego koła jest przekazywanie ustalonej przez władze Towarzystwa części środków własnych z przeznaczeniem na jego działalność, dzielenie się posiadaną wiedzą i doświadczeniem, dzielenie się nadwyżkami zasobów materialnych oraz udział we wspólnych przedsięwzięciach organizowanych w zwalczaniu biedy i bezdomności.
7. Każda złotówka otrzymana przez Towarzystwo jest własnością ubogich; zobowiązuje to do oszczędności i racjonalności w wydawaniu posiadanych środków. Realizując powyższe należy popierać dążenia kół do zapewnienia niezależności majątkowej i uzyskania osobowości prawnej. Koła, prowadząc działalność, unikają zaciągania zobowiązań, które mogłyby obciążać całe Towarzystwo, prowadzą racjonalną gospodarkę finansową, dbając nie tylko o zaspokojenie wszystkich potrzeb, ale również o swoją wypłacalność i związane z tym dobre imię. Dopuszczalną formą użytkowania obiektów, w których prowadzona jest działalność, jest prawo własności. Towarzystwo stara się, by nakłady ponoszone na obiekty były nakładami na jego własność i rozsądnie pomnażały jego majątek w duchu ubóstwa chrześcijańskiego.

8. Postulat służenia potrzebującym zobowiązuje przede wszystkim członków Towarzystwa do pracy na jego rzecz. Realizując zasadę oszczędności i racjonalności stara się korzystać z pracy swoich członków, jak również pozyskiwać dla niego wolontariuszy.
9. Zarząd Główny wytycza kierunki działalności dla całego Towarzystwa, zajmuje stanowisko w sprawach dotyczących bezdomności w związku z polityką państwa i samorządu: opracowuje własne propozycje rozwiązań systemowych i promuje działania w zakresie zapobiegania bezdomności; organizuje działalność szkoleniową i formacyjną dla członków i pracowników; wytycza i nadzoruje jednolity system księgowości oraz system informatyczny; opracowuje wzory regulaminów i umów, a także procedury postępowania w zakresie świadczenia pomocy; prowadzi współpracę zagraniczną; stara się o środki z funduszy państwa i zagranicznych środków pomocowych; pozyskuje darczyńców strategicznych.
10. Członkostwo Towarzystwa otwarte jest dla wszystkich, którzy akceptują jego statut i zasadę pracy w duchu św. Brata Alberta. Członkostwo w Towarzystwie nie może być traktowane instrumentalnie dla osiągnięcia indywidualnych celów czy rodzinnych, jedynym celem jest dobro człowieka potrzebującego realizowane z poszanowaniem jego godności i integralności. Tak rozumiemy pracę w duchu św. Alberta. Wyrzeczenie się własnych spraw i oddanie w całości sprawom ubogich jest wezwaniem do życia w doskonałości chrześcijańskiej. Niemożliwość sprostania temu wezwaniu nikogo nie dyskwalifikuje.
11. Obowiązkiem członka Towarzystwa, poza udziałem w zebraniach i płaceniem składek, jest utrzymywanie więzi z prowadzonymi placówkami i udział w podejmowanych akcjach, a przede wszystkim praca w duchu św. Brata Alberta.

12. Podobnie jak członkostwo, zatrudnienie pracownika i wolontariusza warunkowane jest akceptacją statutu i zasady pracy w duchu św. Brata Alberta. Towarzystwo jest otwarte na wszystkich, którzy chcą nieść pomoc bezdomnym – funkcje decyzyjne zastrzega się jednak dla chrześcijan. Od pracowników Towarzystwo oczekuje również posiadania osobistych predyspozycji do pracy z ludźmi bezdomnymi i potrzebującymi pomocy, nienagannej postawy etycznej, a przede wszystkim wyznawania w życiu wartości chrześcijańskich i systematycznego podnoszenia kwalifikacji.
13. Stawiając pracownikom wysokie wymagania, Towarzystwo dąży do godziwego wynagradzania za świadczoną pracę.

RELACJE ZEWNĘTRZNE

“ (...) Są potrzeby, których ogół nie ma prawa odmawiać jednostkom (...)”

św. Brat Albert

1. Towarzystwo dąży do aktywnego kształtowania otoczenia w następujących obszarach:
 - a) zmiana nastawienia do osób bezdomnych;
 - b) edukowanie o sposobach niesienia pomocy bezdomnym;
 - c) zmiana warunków prawnych i ekonomicznych niesienia pomocy.
2. W relacjach z otoczeniem uważamy za niezwykle istotne zachowanie neutralności politycznej Towarzystwa. Nie wykluczając politycznej aktywności poszczególnych członków, uważamy za niedopuszczalne angażowanie Towarzystwa w gry polityczne czy prowadzenie na jego terenie propagandy partyjnej. Dla wszystkich członków powinna być oczywista zasada rozdziału aktywności politycznej od działalności charytatywnej.
3. Państwo jako instytucja kształtująca bieżącą politykę społeczną oraz tworząca prawo, w niezwykle istotny sposób kształtuje warunki, w których porusza się Towarzystwo, prowadząc swoją działalność. Zarówno bieżąca polityka społeczna jak i proces tworzenia prawa są przedmiotem nie tylko zainteresowania, ale również oddziaływania Towarzystwa.

Realizując powyższe Towarzystwo:

- a) współpracuje z komisjami Sejmu i Senatu zajmującymi się zagadnieniami dotyczącymi działalności Towarzystwa, przedstawiając im swoje stanowisko i służąc pomocą;

- b) współpracuje z odpowiednimi ministerstwami i prowadzi aktywną promocję interesów Towarzystwa w tych instytucjach;
 - c) aktywnie uczestniczy w pracach Rady Pożytku Publicznego;
 - d) wypracowuje własne stanowisko we wszystkich istotnych sprawach z zakresu polityki społecznej, przede wszystkim dotyczących bezdomności;
 - e) wypracowuje i lansuje własną wizję systemowych rozwiązań opieki nad bezdomnymi w Polsce.
4. Towarzystwo współpracuje z instytucjami zajmującymi się problemami osób wykluczonych społecznie oraz z instytucjami wymiaru sprawiedliwości i porządku publicznego. Pomoc w zwalczaniu patologii życia społecznego jest zadaniem i istotną formą zapobiegania zjawiskom bezdomności i wykluczenia społecznego.
 5. Koła Towarzystwa współpracują z lokalnym samorządem terytorialnym i dążą do zawarcia długoterminowych umów, na podstawie których przejmuje zadania własne jednostek samorządu z zakresu opieki nad bezdomnymi. Władze krajowe Towarzystwa wypracowują wspólną strategię współpracy i opracowują dla kół wytyczne, ułatwiające prowadzenie negocjacji z samorządami. Towarzystwo dąży do egzekwowania od wszystkich samorządów ustawowego obowiązku finansowania opieki nad bezdomnymi.
 6. Towarzystwo w wykonywaniu swojej misji ściśle współpracuje ze strukturami Kościoła Katolickiego i z innymi kościołami chrześcijańskimi, powierza im opiekę duchową w prowadzonych placówkach. Najważniejszym z oczekiwanych efektów współpracy

powinny być: regularna opieka duszpasterska w kołach i utworzenie krajowego duszpasterstwa ludzi bezdomnych.

7. Władze Towarzystwa prowadzą aktywną politykę pozyskiwania środków z funduszy europejskich na własną działalność. W tym celu prowadzą szkolenia dla kół, monitorują pojawiające się programy, w ramach systemu informacji wewnętrznej udzielają wszechstronnej pomocy w zdobywaniu środków; podejmują też starania o uruchomienie programów pomocowych na rozwój infrastruktury opieki nad bezdomnymi – budowy mieszkań chronionych, schronisk, noclegowni, itp.
8. Pozyskiwanie darczyńców jest istotną sprawą działalności Towarzystwa. Dlatego z wdzięcznością przyjmuje każdą formę pomocy i nie odmawia współpracy z nikim, kto chce świadczyć pomoc na rzecz mieszkańców placówek albertyńskich. Towarzystwo odmawia jednak skorzystania z pomocy, jeżeli zachodzi podejrzenie, że jej celem jest chęć instrumentalizacji i politycznego wykorzystania Towarzystwa oraz „prania brudnych pieniędzy”.
9. Towarzystwo przyjmuje zasadę szerokiej prezentacji swojej działalności i podejmuje wysiłek zwiększenia swojej obecności w mediach, w szczególności w ogólnopolskiej telewizji. Systematyczna i bieżąca informacja o problemach bezdomności, sposobach jej zapobiegania, o metodach udzielania pomocy bezdomnym jest skuteczną metodą pozyskiwania środków na działalność, pozyskiwania nowych członków i wolontariuszy, wpływu na politykę państwa i samorządów w zakresie opieki nad bezdomnymi.
10. Towarzystwo współpracuje z uczelniami wyższymi i dąży do uruchomienia programów badawczych dotyczących zjawiska

bezdumności – przede wszystkim ukierunkowanych na metody pracy z bezdumnymi; współpracuje z placówkami oświatowymi i dąży do podniesienia poziomu edukacji na temat bezdumności. Formą edukacji jest angażowanie młodzieży szkolnej w prowadzone przez Towarzystwo akcje, w szczególności udział młodzieży w kwestach i innych pracach na rzecz bezdumnego człowieka.

11. Towarzystwo stara się nawiązać współpracę z samorządami zawodowymi oraz związkami zawodowymi, dążąc do pozyskania na rzecz bezdumnych niezbędnych profesjonalistów, przedstawicieli wolnych zawodów.
12. Zgodne współzycie i współpraca z lokalnymi społecznościami w miejscach lokalizacji placówek Towarzystwa jest istotną zasadą pracy wszystkich jego kół. Placówki albertyńskie starają się wykonywać użyteczne prace na rzecz lokalnego otoczenia; współpracować z najbliższymi sąsiadami i wspomagać instytucje zajmujące się wychowaniem dzieci i młodzieży a także kościelną działalnością charytatywną.

Święty Brat Albert poucza:

*Iść zawsze naprzód, choćby po gorzkich zawodach
i szalejących bałwanach morskich,
gdy opieka Boska nad nami – przed niczym zaś się nie cofać,
a na wszystko być gotowym,
jeśli Bóg czego od nas zażąda.*

